

ALEKSZANDR KOMAROV, Ukraine
Demi-soloist
HNBC

English translation below

Mindig kíváncsi voltam arra, hogy hogyan tudnék boldogulni olyan helyzetekben, amelyekben nemigen számíthatok külső segítségre, csakis saját magamra. Úgyhogy első adandó alkalommal igent mondtam a kihívásra. Munkát ajánlottak Magyarországon, és én szívesen vállaltam anélkül, hogy bármit is tudtam volna az életkörülményekről ebben az országban - csak annyit, amennyit az iskolai tananyag alapján tudni illik egy idegen országról, no meg azt, hogy a nagyszüleim harcoltak Budapesten a II világháború alatt, az apám pedig itt teljesített katonai szolgálatot.

Amikor 1995-ben belekerültem az Operaházba, már két éve éltem és dolgoztam Magyarországon. Valamennyire beszéltem már a nyelvet, és aránylag jól tudtam kommunikálni az emberekkel. Ahogy tovább tanultam a magyar nyelvet - egyre jobban tetszett. Nagyon örülök, hogy elsajátítottam, igazi különlegességnek tartom. Egyedül persze nem menne, rengeteg segítséget kaptam és kapok a mai napig.

Elég sok operaházi épületet láttam már – szépek, egyszerűen elegánsak, modernek vagy híresek, de egyik sem tetszik már úgy, mint a budapesti Operaház. Biztosan elfogult vagyok, de ennek oka van, mint ahogy annak is, hogy rögtön megkedveltem a balettegyüttest és a benne uralkodó légkört. Sokat táncoltam, szerepeltem. Nem kevés szerep egyenesen a kedvencemé vált, általában az egyediek, amelyeket máshol egyszerűen nem találni.

A munkán kívül itt találtam a szerelemre, családra, a gyermekeimre - és ki tudja, mit tartogat még a színház, a város, az ország, az élet!

I always wanted to try myself in situations where I need to manage without help from others, on my own, and I happily took the first challenge that came by. I was offered a job in Hungary and agreed, not knowing anything about life in this country – apart from the obvious you learn at school about any foreign land. I also knew that my grandparents fought for Budapest in World War II and that my father served here as a soldier.

I joined the ballet company of the Hungarian State Opera House in 1995, with a two-year work experience in Hungary behind me. By that time, I had acquired some of the language and was able to communicate at some level. With each step I made at learning Hungarian language, I liked it more and more. I am happy to know it – I find it a real speciality. Naturally, I would not have been able to manage *this* without the huge help I have been and go on getting.

I have seen quite a number of opera houses: some beautiful, others simply elegant, modern or famous – but none of them is as nice to me as this one in Budapest. I must be biased – but that has its reason. Just like the fact that I immediately liked the company and its prevailing atmosphere. I have danced a lot, done many roles. Several of these roles have become my favourites, often because they are unique, not to be seen anywhere else.

Apart from work, I have also found love, family, children in this country, and who knows what else lies ahead in this theatre, this town, the country - life!